

KASTEEL AMERONGEN

BULLETIN

Uitgave

Stichting Vriendenkring Kasteel Amerongen

1983 /

LUSTRUMJAAR

2003

Voorjaar 2003

GROEP

Het groen van natuur en tuinen, het grijs van verharding en civiel werk, het blauw van water en lucht: het palet van de Ginkel Groep is veelkleurig.

Grijs
GROEN
BLAUW

Ginkel

Of u nu uw bestaande tuin wilt laten opknappen, nadenkt over een daktuin of wilt zwemmen in uw eigen zwembad. De Ginkel Groep biedt u op alle tuingebied de ondersteuning die u wenst.

Ginkel Groep

Vestiging: Van Ginkel Veenendaal BV

T 0318 - 51 90 30

F 0318 - 54 03 40

www.ginkelgroep.nl

Veelkleurige kwaliteit in omgevingszorg

B U I T E N L U S T

Café - Restaurant Buitenlust

Burg. Jhr. H. v.d. Boschstraat 13 • 3958 CA Amerongen

Telefoon 0343-451692 • Telefax 0343-461306

Emailadres: info@cafe-rest-buitenlust.nl • www.cafe-rest-buitenlust.nl

Wij zijn 7 dagen per week vanaf 12.00 uur geopend.

Kasteel Amerongen

Bulletin

Stichting Vriendenkring Kasteel Amerongen

1983 ~ 20 jaar ~ 2003

20ste jaargang

nr. 55

voorjaar 2003

Inhoud

Doelstelling en Donateurs	blz. 2
Ten geleide	4
Agenda voor het Lustrumjaar 2003	6
Brief van 'Margaretha Turnor' aan het SKA bestuur	8
~ Verbeelding ~ : Margaretha Turnor en haar tijd, op 1 juni 's middags: vier inleiders behandelen dit onderwerp	10
Alle evenementen op een rijtje	12
Unieke slotvrouw van Amerongen bepaalde gezicht van haar kasteel.	14
Kasteeljournaal	24
Persbericht van het interim-bestuur Kasteel Amerongen	25
"De toekomst, ziet er rooskleuriger uit...." Impressie van de medewerkersavond, een feestavond die in het teken stond van het 4 ^{de} Lustrum van SVKA	26
"Passende bijdrage" wordt klinkende munt	27
Een bezoek van <i>de engelen</i> aan Haarlem	29
Lentegeluiden op Kasteel Amerongen : concertprogramma	33
In memoriam mevrouw G. Blaisse – Terwindt	34
Jaarverslag Stichting Vriendenkring Kasteel Amerongen – 2002	38
Afbeelding van het Huys Amerongen vóór 1673	44
Detail afbeelding van 'Margaretha's' brief aan het SKA bestuur	45
Een vrouw die een kasteel bouwt...? Colofon	46
Aanmeldingsformulier voor de themamiddag van 1 juni '03	47

Doelstelling

De Stichting Vriendenkring Kasteel Amerongen is opgericht in 1983 en heeft ten doel behulpzaam te zijn bij het verwezenlijken van de doelstellingen van de in Amerongen gevestigde Stichting Kasteel Amerongen door:

- het verzamelen van fondsen uit donaties en schenkingen ten behoeve van restauratie en onderhoud van het Kasteel Amerongen met bijgebouwen, tuinen, inventaris, archief en verdere aanbehoren;
- aankoop van voorwerpen welke een verantwoorde aanvulling betekenen op de aanwezige inventaris en archieven;
- het organiseren van muziekkuitvoeringen, voordrachten, etcetera, waarvan de opbrengsten ook een steunpunt vormen;
- het verrichten van onderzoek en het uitgeven van publicaties over het Kasteel en zijn vroegere bewoners, een en ander in overeen stemming met de wensen van – en in overleg met – het dagelijks bestuur van de Stichting Kasteel Amerongen en in het algemeen het bevorderen van alle activiteiten in het belang van de instandhouding en openstelling van het Kasteel als museum;
- het coördineren en motiveren van vrijwillige helpers.

De Stichting is door de fiscus gerangschikt als instelling in de zin van artikel 24 I der Successiewet 1956.

Kasteel Amerongen is één van de weinige opengestelde (*) kastelen in Nederland waarvan de inventaris, na het vertrek van de laatste particuliere eigenaren, volledig intact is gebleven. Vrijwel nergens anders treft men een ambiance aan, welke zo de aristocratische sfeer van vroegere tijden weerspiegelt als op Kasteel Amerongen.

De oudste meubels dateren van vóór de brand van 1673 en deze zijn later door de verschillende bewoners aangevuld tot de collectie die nu aanwezig is, waarin begrepen de fraaie historische muziekinstrumenten.

De collectie is nooit versnipperd omdat zij lange tijd volgens het Engelse erfrecht (naar de nationaliteit van de meeste bewoners) op de oudste zoon vererfde.

[* Wegens restauratie tijdelijk gesloten.]

Die eeuwenlange aanwezigheid van de meubels in hetzelfde huis en vaak op dezelfde plaats, is een unicum in Nederland en dat maakt het de moeite waard om die lijn voort te zetten en het vele achterstallige onderhoud door restauratie op te heffen. Aan dit zo imponerende huis uit de laatste kwart van de 17de eeuw zijn in de loop van twintig jaar verscheidene grote restauratieprojecten voltooid, evenals restauratie aan een aantal stukken uit de collectie. In voorgaande Bulletins is daarover geschreven.

Nu de impasse van 2002 voor Kasteel Amerongen achter ons lijkt te liggen kan er mogelijk iets hoopvoller uitgekeken worden naar een voortzetting van de restauratie.

Van subsidies en entreegelden alléén is het niet mogelijk de exploitatie en restauratie te bekostigen. Het is daarom verheugend, dat zich telkens nieuwe donateurs aanmelden. Bovendien worden er ook schenkingen gedaan en soms wordt het bestuur van de Stichting verast met een legaat!

Donateurs

Zij genieten, op vertoon van hun geldige donateurskaart, vrij toegang tot de tuinen en het park van Kasteel Amerongen gedurende de openingsuren, behoudens wanneer er speciale evenementen zijn dan zal een eventuele korting op de toegangsprijs worden aangegeven. Donateurs ontvangen drie maal per jaar het Bulletin en ook korting op een toegangskaartje voor de concerten.

Uw donateurskaart is persoonlijk

Het bestuur heeft besloten de bijdrage voor 2003 te handhaven op hetzelfde bedrag als vorig jaar:

Donateurs betalen per jaar (min.)	€ 16,- per persoon
Twee personen uit één gezin betalen (min.)	€ 23,-
De donatie voor het leven bedraagt (min.)	€ 160,- “ “

* * *

Ten geleide

1983 S V K A 2003

Op de 30ste maart 1983 werd ten overstaan van notaris J.E. Stolk te Amerongen de akte van oprichting verleden van de Stichting Vriendenkring Kasteel Amerongen.

Twintig jaar heeft de Stichting banden met haar moeder-Stichting Kasteel Amerongen op de bres gestaan voor het behoud van huis en tuin in Amerongen in de provincie Utrecht, een echte kastelen provincie, en niet zonder succes!

Een huis, rijk aan historie, waar iedere Nederlander nu weet van heeft. Echter, de dynamiek van de ontwikkeling heeft ook hier niet stilgestaan, er was ook in Amerongen géén toekomst zonder verandering.

Het verzoek om een voorwoord te schrijven roept emoties op van trots en bezorgdheid. In 1993 schreef ik naar aanleiding van ons tien-jarig bestaan: "laten wij ons voortdurend realiseren waar wij mee bezig zijn om de kwaliteit van ons denken en doen rond Kasteel Amerongen hoog in het vaandel te houden en laten wij ééns in de tien jaar met elkaar dat vieren.

Nu is het weer zo ver: 20 jaar SVKA.

Wij gedenken het vierde Lustrum van onze Stichting zonder uitbundig feestvertoon, maar wel met uitbundige dankbaarheid.

De Stichting Vriendenkring Kasteel Amerongen heeft ten doel behulpzaam te zijn bij het verwezenlijken van de doelstellingen van de in Amerongen gevestigde Stichting Kasteel Amerongen: in het algemeen, het bevorderen van alle activiteiten in het belang van instandhouding van het Kasteel als museum. Om dit te realiseren is

een enorme krachtsinspanning noodzakelijk geweest in een tijd dat cultuur – natuur en ons gehele leefmilieu in toenemende mate onder druk staat, door aantasting in welke zin dan ook, van het dierbaar erfgoed.

Het is steeds weer hartverwarmend te constateren dat de oproep om ons werk te steunen door de vrijwilligers, medewerkers, donateurs met enthousiasme en zorgvuldigheid opgepakt wordt, óók in deze jaren. De actieve opstelling van onze “Vrienden” is, naast een geweldige steun, een “hart onder de riem” en vormt het bewijs van het brede draagvlak voor het werk van onze Stichting.

Dankbaarheid voor ook de laatste tien jaar geboden inzet en betrokkenheid is hier op zijn plaats. De Stichting Vriendenkring Kasteel Amerongen kan niet zonder zijn donateurs en vrijwilligers, maar ook de vrijwilligers/donateurs kunnen niet zonder de SVKA. Een relatie, die in de laatste tien jaar zeker nog is versterkt.

Naar de toekomst kijkend kan ik u mededelen dat de vrees dat de SVKA omgedoopt zou worden tot SVZKA = Stichting Vriendenkring Zonder Kasteel Amerongen, volledig ongegrond is.

In de jaren 2001/2002 is er een gestructureerd overleg ingesteld tussen SKA en SVKA, waarbij de onderlinge relatie in een convenant is vastgelegd, om waarborg te scheppen voor een voortdurende onderlinge communicatie. Aangezien een nadere visie wordt ontwikkeld over de positie van het Kasteel als gebouw met omgeving (tuin en park) en het Kasteel als museum daaronder begrepen het behoud van de collectie, mag worden verwacht dat er een plan van aanpak komt waarbij geen afwachtende houding wordt ingenomen.

Er is sprake van een groeiend enthousiasme over de toekomst.

Het bestuur zal in de komende “restauratiejaren” dan ook stuur proberen te geven door middel van zorgvuldige communicatie naar donateurs en vrijwilligers, waarbij er goed contact moet blijven bestaan tussen het uitvoerend apparaat en de genoemde donateurs en vrijwilligers.

Samen sterk!

W.A. van Ommeren
voorzitter SVKA

* * *

Agenda voor het Lustrumjaar 2003

Inleiding: Amerongers op de bres voor Kasteel Amerongen!

Dat het niet goed ging met Kasteel Amerongen was eind vorig jaar voor meniggen – ook buiten Amerongen – wel duidelijk. Inwoners van Amerongen en in 't bijzonder een aantal kunstenaars hebben met elkaar overlegd. Zij wilden op een creatieve manier iets doen om de aandacht van een breed publiek te richten op Kasteel Amerongen, met de gedachte dat 'de loop er in moet blijven' voor dit Huis in nood. Een groepje van acht atelierhouders van de Atelier Route Amerongen wilde rond Margaretha Turnor, in de zeventiende eeuw kasteelvrouwe van Amerongen, een tentoonstelling organiseren met hun eigen werk en geïnspireerd door deze Vrouwe van Amerongen en haar tijd. Naar aanleiding hiervan werd een wel zeer originele brief gestuurd naar het bestuur van de Stichting Kasteel Amerongen, en een kopie daarvan aan het bestuur van de Stichting Vriendenkring. Toestemming om iets op het kasteelterrein te mogen organiseren was een eerste vereiste. Steeds meer belangstellenden sloten zich aan bij het startersgroepje dat gestaag uitgroeide tot meer dan twintig deelnemers.

De kunstenaars kozen voor Margaretha Turnor omdat zij tot de verbeelding spreekt. Ook oud-SKA voorzitter jhr. dr. P.A.C. Beelaerts van Blokland liet zich vorig jaar februari inspireren door deze standvastige dame met haar ijzerenheingige doorzettingsvermogen.

Op de volgende pagina leest u hoe de initiatiefneemster en schrijfster van deze brief, mevrouw Inge van Noortwijk, in de huid van Vrouwe Margaretha is gekropen en in 'haar stijl en handschrift' de plannen van de kunstenaars ontvouwt. Mogelijk wordt maar een deel uitgewerkt.

Op blz. 45 van dit Bulletin vindt u een gedeelte van de brief in 'het originele handschrift' afgedrukt. Het is bekend dat men het in die tijd niet zo nauw nam met de spelling.

Na zijn lange afwezigheid in het buitenland, genieten Godard Adriaan van Reede en zijn Margaretha Turnor van een wandelingetje over de dijk.

uyt Amerongze, den
13 november 2002

Aen het Bestur van de
Stichting Kasteel Amerongze

copia aen Bestuur van de
Stichting Vrienden Kasteel
Amerongze

van Margaretha Turnor

naemens de kunstenaers der
Atelier Route Amerongzen,
Burgthv. den Boschstraet 22
3958 CD Amerongze

Edelhoogsmogende Heeren Bestuurden,

Staet U mij toe Uw aendacht te
vragen voor het volgende:

Afgelopen weeck is mij ter oore gekoome dat een groep
kunstenaers, sich noemende "Atelier Route Amerongzen",
voornemens is de koomende maenden sich te laeten
inspireeren door mijn persoon, mijn leeven en mijn tijd met
alle geografische historische en cultuureele bijzonderheden
daerop betrecking hebbende.

Sij sijn teefens voornemens
deese inspiraesie en hun wercklust te laeten uitmonden in
een tweetal exsposities (één in het voorjaar, één in het
naejaer op Open Monumentendach) met mijn persoon, mijn
leeven en mijn tijd als thema.

Het doel van deese exsposities is
de aendaght van het volck te vestighen op en het verlee-
vendighen van het leeven in en op ons Flujs, het dorp
Amerongze in het alghemeen en de daer bestaende ateliers
in het bijzonder.

Teevens sullen de baeten en opbrengsten voor een groot deel het Hujs ten goede koomen.

Wij staan opnieuw aen de vooraevondt van een belangrijcke keuse: laeten wij het Hujs te gronde saen of bouwen wij het wederom op? Voor het eerste behoeft men niets dan onverschillicheijt, voor het tweede is moedt en inspiraesie noodigh. Mijn ervaeringh met 't laetstgenoemde is niet onbekendt gebleeven (denk aen 1673 uitroepteken) Eenighe inspanningh is echter vereijst (uitroepteken).

Ick versoeck U daerom gastvrijheijt te verlenen aen genoemde kunstenaers in de bijgebouwen van ons Hujs, te weten het koetshujs, de paerdenstallen en de orangerie en teevens in de tuijn, teneinde de bovenstaende activiteijten te laeten ontploojen.

Om een en ander tot een grootsch evenement te laeten uijtgroeijen sal samenwerking met de plaetseleijcke middenstand, met de musijckaele luijden, met de schoolkinderen, etceterae, tot de mooghelijckheden behooren. Teevens sal saemenwerking gebooden seijn met alle bestuuren, medewerckers, vrijwilligers, etceterae, van ons Hujs.

Daer genoemde kunstenaers saerne met de organisaesie van een en ander een beginne willen maeken hooren sij graegh een spoedigh antwoordt van uEd.

Met danck en vriendelijcke groet,
inmiddels blijve,
uEd onderdaenighe denaeresse,
M TURNOR
naemens haer; INGE VAN NOORTWIJK

Deze charmante brief aan het bestuur Stichting Kasteel Amerongen en het bestuur Stichting Vriendenkring Kasteel Amerongen kan niet onbeantwoord blijven. Beide besturen hebben hierop enthousiast gereageerd en willen aan dit project gaarne hun medewerking verlenen.

~ ~ ~

Om de tijdgeest van Margaretha Turnor als bron van inspiratie te belichten, organiseert het bestuur van Stichting Vriendenkring Kasteel Amerongen begin juni een themamiddag met lezingen. In één middag kunnen niet alle onderwerpen die interessant zijn aan bod komen. Er moest dus een keuze gemaakt worden. Muziek uit die tijd zal te beluisteren zijn tijdens een concert op 4 oktober a.s., dat wordt gegeven door het Apollo ensemble uit Lelystad.

Ter gelegenheid van het 4de Lustrumjaar van de Stichting zal de themamiddag afgesloten worden met een drankje. Hiervoor bent u van harte uitgenodigd.

~ Verbeelding ~

Margaretha Turnor en haar tijd

Programma:

“Je ziet niet wat je ziet” Ir. Rob Apell

De heer Apell, bouwkundig ingenieur, was vele jaren verbonden aan de Rijksgebouwendienst voor de Monumentenzorg en kent uit deze functie Kasteel Amerongen van de nok tot de grondvesten. Hij is adviseur van de rijksbouwmeester op het gebied van monumentenzorg. Hij laat ons zien hoe verrassend en fantasierijk het ogenschijnlijk statige kasteel gebouwd is.

“Symmetrie en perspectief” Drs. Carla Oldenburger-Ebbers

Assen, grachtengordels, lanen, bomenrijen, nauwkeurig *gepland* wekken illussies. De lezing gaat hier op in, geeft een kort overzicht van de ontwikkeling van de tuinarchitectuur in Nederland en zal speciaal de tijd van Margaretha Turnor belichten. Mevrouw Carla Oldenburger-Ebbers ontving twee jaar geleden de trofee van de

Nederlandse Vereniging van Tuin- en Landschapsarchitecten voor haar enorme wetenschappelijke inzet op dit gebied. Zij begeleidde en adviseerde de historische beplanting van verschillende historische tuinen zoals van het Loo en heeft talrijk publicaties over tuinarchitectuur op haar naam staan.

“Een kijkje in het kabinet” Drs. Sanny de Zoete

Ergens gaat een linnenkast open ... Voorzichtig worden de stukken uit de kast genomen en zo neergelegd dat de patronen van het antieke damast zichtbaar worden. Zo maakt u kennis met de rijke geschiedenis van het linnen tafeldamast vanaf de 16de eeuw. De lezing wordt ondersteund aan de hand van dia's van schilderijen. Laat u verrassen door de ingeweven motieven van het linnengoed. Mevrouw Sanny de Zoete is in Leiden afgestudeerd in kunstgeschiedenis op 18de- en 19de- eeuws linnengoed van Kasteel Twickel. Zij werkt thans aan een groot standaardwerk over damast en linnengoed door de eeuwen heen.

”Heren van Amerongen, ridders van Utrecht, dienaren van het vaderland. De familie Van Reede in de zeventiende eeuw”

Prof. dr. Renger E. de Bruin.

Prof. de Bruin is conservator stadsgeschiedenis aan het Centraal Museum Utrecht en Buitengewoon Hoogleraar aan de Universiteit Utrecht. Hij zal spreken over de rol van de Utrechtse adel in de 17de eeuw en over de “Van Reede-clan” en hun rol in de nationale en Europese politiek.

Datum: zondag 1 juni 2003

Tijd: 13.30 – 14.00 uur ontvangst met koffie/thee

14.00 – 16.45 uur lezingen met een koffie/thee-pauze

Afsluiting met een drankje

Entree: € 5,- voor donateurs en € 7,50 voor belangstellenden.

Voor de lezingen kunt u zich reeds inschrijven met het aanmeldingsformulier achterin dit Bulletin.

~ ~ ~

Za. 10 mei – za. 12 juli – za. 13 sept. : “De Grietmarkt”.

Markt van kunst en groen Een boerenmarkt, met een knipooog naar de tijd van Margaretha Turnor, wordt gehouden op De Laan in Amerongen: 10.00 – 17.00 uur.

Za. 10 mei Huisconcert : Bert Schneemann – hobo; Lucia Swarts – cello; Menno van Delft – klavecimbel. In het Koetshuis van Kasteel Amerongen. Aanvang : 20.15 uur. Concert in samenwerking met Organisatie Oude Muziek.

Zo. 1 juni ~Verbeelding ~ Margaretha Turnor en haar tijd.

Programma: zie blz. 10 en 11.

Za. 8 juni Extra concert: ‘Koffieconcert’,

Aanvang 12.00 uur, het Koetshuis Kasteel Amerongen.

Za. 21 juni Jazz at the Castle.

Za. 28 en zo. 29 juni ‘Tuyndagen’ : een gevarieerd binnen-en buiten programma voor alle leeftijden is in de maak.

Zie ook de berichtgeving in de kranten. Er zijn o.a. schilderijen van roofvogels te zien en de valkenier geeft demonstraties op zondagmiddag.

Za. 13 sept. Open Monumentendag.

Do. 18 sept. t/m zo. 21 sept. : Voor de 11de maal Antiekbeurs.

De beurs wordt, zoals gewoonlijk, ingericht in de bijgebouwen van Kasteel Amerongen. Meer informatie in het zomerbulletin.

Za. 4 okt. Lustrumconcert, dat wordt gegeven door het Apollo ensemble uit Lelystad.

Nadere gegevens vindt u in het zomerbulletin.

Za. 4 okt. en zo. 5 okt. : Tentoonstelling “ Margaretha Turnor: de persoon, haar leven en haar tijd” (werktitel).

Werk gemaakt door Amerongse kunstenaars, die zich hebben verzameld onder de naam ‘Atelier Route Amerongen’. Deze tentoonstelling is te bezichtigen in de bijgebouwen op het kasteelterrein.

Ook over dit evenement zal meer te lezen zijn in het zomerbulletin.

* * *

Margaretha Turnor (1613-1700)
Portret door J.Ovens. Foto Iconografisch Bureau, 's-Gravenhage.

Margaretha Turnor vertegenwoordigde klassieke toonbeeld van bezorgdheid, vastberadenheid en afhankelijkheid.

Door Adriaan P. de Kleuver

3 November 1970.

Unieke slotvrouw van Amerongen bepaalde gezicht van haar kasteel.

Vrouwen hebben vaak een grote rol gespeeld in de geschiedenis van de mensheid. Als Cleopatra niet zo'n knap snuitje had gehad zou de geschiedenis van de Romeinen een geheel andere loop gekregen hebben en in het middeleeuwse Engeland reed Lady Gedovia reeds slechts gehuld in haar lange haren te paard de straat op en het kreeg in recente tijd Miss Keeler erbij. Frankrijk had Madame De Pompadour en ligt nog geknield aan de voetjes van B.B. Kreeg Amerika niet een spiksplinternieuwe mevrouw Onassis en een hele batterij seksbommen? Duitsland had als oertype Brunhilde en op een kwade dag zelfs een legertje grijze muizen. Italië schaamt zich nog dagelijks over Lucretia Borgia. En Nederland? Wij hebben toch onze Kenau gehad en hebben toch zeker altijd nog Sijtje Boes achter de hand; Rhenen had (misschien) Cunera en de winterkoningin Elisabeth en recentelijk mevrouw Klaus; Veenendaal de geliefde Vrouwe Clara Jansdochter van Sparwoude en met haar op dit moment zo'n duizend descendenten die van "de elfde stam" zijn. En wat had Amerongen dan wel!? Vrouwe Margaretha Turnor!! Nooit van deze vrouw gehoord? Die van Amerongen moeten van haar gehoord hebben, al was het maar door haar wapenbord in de Sint Andrieskerk.

Godard van Reede reisde alle hoven van Europa af.

Margaretha Turnor vertegenwoordigde het klassieke toonbeeld van bezorgdheid en vastberadenheid, van trouw en afhankelijkheid, een vrouw die alle edele eigenschappen van moeder en echtgenote bezat. Vele jaren was zij de vertrouwensvrouw van de gehele Amerongse bevolking. Toch is er al een lange tijd verstreken dat zij Vrijvrouw van Amerongen was.

Als dochter van een adellijk Engels officier in Staatse dienst en de Hollandse Salomé van Meetkerken werd zij te 's Gravenhage in 1613 geboren. Zij huwde in 1643 met Godard Adriaan van Reede, heer van Amerongen, Ginkel en Elst, die zij in 1644 de enige zoon Godard schonk en zij overleed zeven jaar na haar echtgenoot in 1700. Wat is er in de tijd waarin zij eerst als Vrouwe en later als Vrijvrouw van Amerongen fungeerde al niet voorgevallen. Wij kennen dat macabere gezegde van radeloos, reddeloos en redeloos nog wel uit de schooltijd. Juist, de jaren 1672/'73. Vrouwe Margaretha wist er als geen ander over mee te praten. En dan haar zoon Godard, heer van Ginkel, die wij laatst al memoreerden in verband met de actuele strijd tussen de Noordierse roomsen en protestanten die als generaal Van Ginkel zo'n overwinning bij Athlone op de roomsgezinde partij van Jacobus II behaalde.

Deze Vrouwe van Amerongen beleefde dit alles mede als moeder, echtgenote en als... onwankelbare Nederlandse. Neen, zij was niet het glanzende middelpunt waaromheen het rad van de Europese geschiedenis zich wentelde. Zij had geen pompadourachtige allures. Daarom moeten wij haar hoog achten. Persoonlijk stel ik haar op één lijn met onze vorstin prinses Wilhelmina.

Stip.

Het kasteel van Amerongen leek in feite een stip tussen al die andere stippen. Het lot wilde evenwel dat geheel de Nederlanden even de adem inhield toen het machtige slot door het trouwhartig en rondborstig verzet van de kasteelheer en de kasteelvrouwe in 1673 een prooi der vlammen werd, slechts bedoeld als represaille maatregel omdat beiden het vertikten op het expresse bevel van Zijne Alderchristelijkste Majesteit Lodewijk XIV, dat protserige mannetje dat zich de Zonnekoning durfde te noemen, naar het huis Amerongen te komen.

Zij vertikten het zich naar de grillen van die vreemde en eerzuchtige man te schikken. Dat is toch de ware Nederlandse geest!

Door deze twee mensen, Godard Adriaan van Reede en Margaretha Turnor, als het ware midden in het verzet te plaatsen eren wij miljoenen Nederlandse mannen en vrouwen en vooral ook vrouwen die

heel de geschiedenis door hetzelfde voor ons land deden, bewust dan wel onbewust.

Ook Vrouwe Margaretha Turnor schrijven en haar Heer gemaal niet noemen is een onmogelijkheid. Heel die Amerongse geschiedenis draait om één spil: liefde voor volk en land. Neen, niet dat krenterige volk van grutters en renteniers, evenmin het volk dat slechts te imponeren is door behoudzuchtige en afzonderlijke half-godheidjes, maar het robuuste volk dat in tijden van nood de ander zijn broeder en zuster weet.

Oranje.

Als dan een "Alderchristelijkste Majesteit" als een super-caesaropapist onze democratische vrijheden komt schenden, dan vindt hij de prins van Oranje en Johan de Witt, een Godard Adriaan van Reede en diens moedige vrouw Margaretha Turnor, ja, en met hem héél de Nederlanden eensgezind op zijn weg. Een volk als het onze, met al zijn zuilen en zuiltjes mag er dan wrak en wankel uitzien, géén geweld was ooit in staat het zonder vorm van proces in dat met een andere levensstijl op te doen gaan.

Ze kwamen Karel V, Philips II, Lodewijk XIV, Napoleon en Hitler en nog staan onze Nederlanden overeind onder Oranje. Welk volk kan dat ons nazeggen. Het hééft er wel eens om gespannen maar altijd weer kwam de bezinning.

Nederlanders, ja, en dan denk ik zeer speciaal aan Prof. Dr. L. J. Rogier van de Nijmeegse universiteit als hij schrijft over: "rooms-katholieken met een diep gewortelde Calvinistische levensstijl".

Zo zien wij in ieder geval de boven de rivieren tussen al die protestanten opgegroeide roomsen die iets "hebben" dat bijvoorbeeld Belgische en Spaanse roomsen missen: verdraagzaamheid.

Hoe dit alles nu in verband met onze Margaretha Turnor te brengen is? Deze edele vrouw paarde een puriteinse levensstijl, onbetwist erfdeel van haar Engelse vader, aan een trouwhartigheid die zeker van moederszijde haar zo eenvoudig deed zijn. Wij zouden gewoon zeggen: een fijne vrouw.

Men zou zich naast heer Godard Adriaan van Reede moeilijk een andere vrouw kunnen denken. Zij begreep door natuurlijk intellect

wat iemand als haar man voor de Nederlandse zaak betekende. Zij bouwde mede voort aan de traditie die jegens de Oranjes door de Van Reede's in stand gehouden werd. Een aantal grote mannen (en vrouwen) zetten zich in voor het doel binnen het Nederlandse taalgebied geen overheersing door anderen toe te staan. In extreem calvinistische kringen gaat men té ver door heel deze strijd als een geloofsstrijd voor te stellen. Protesteren tegen Rome deed men overal en onder velerlei vlag. Toen Willem van Oranje zag wat “de Nederlanden” bijeen diende te houden vielen grote Nederlanders hem bij. Wij willen voor wij de figuur van Margaretha Turnor nader beschouwen iets meer over de Van Reede's ten tonele voeren.

Steunpunt.

De grote man in onze omgeving, tevens stichter van de helaas uitgestorven Amerongse Van Reede dynastie, was Goert van Reede (1516-1585) sinds 1557 door aankoop van Gijsbert van Hemert heer van Amerongen. Niet zodra begon de prins van Oranje zijn activiteiten of Goert van Reede viel hem bij.

Het kasteel van Amerongen werd een machtig steunpunt in dit verzet. Geen wonder dan ook dat de Spanjaarden in 1584 die verwoede aanval op Amerongen deden. Zij kozen het juiste moment. Na enige mislukkingen togen in dat jaar enige wijze mannen naar het hof van de protestants gezinde koning Hendrik III van Frankrijk om deze de soevereiniteit over de Nederlanden aan te bieden. Drie jaar tevoren had men Philips II “de laan uitgestuurd”, maar die bleef maar op zijn voetstuk staan en toen probeerde men het op deze manier. Goert van Reede was mede van de partij maar was al te oud en te verzwakt de reis te volbrengen.

Intussen werden de Spaansen teruggedreven naar de Veluwe – de beslissende slag viel evenwel in 1585 naar wij reeds uitvoerig bespraken – maar reeds in 1584 kwam de heer van Amerongen doodziek uit Brielle, waar hij achter was gebleven, in zijn dorp terug en aanschouwde de grootste verwoestingen aan kerk en kasteel. Een jaar later bracht een met recht diep geschokte bevolking deze grote man naar zijn laatste rustplaats in het koor van de Sint-Andriesskerk. Het gehele dorp, op de pastoor na die aan de synode

ontslag had gevraagd, koos met Goert van Reede de zijde van de reformatiebeweging gelijk met de stad en de magistraat van Rhenen. Beide plaatsen hadden genoeg gezien van de met recht overdreven Cunera-Cultus. Goerts echtgenote Gertruijd van Nijenrode en erfdochter van Zuijlestein overleefde haar gemaal nog twintig jaar en maakte gedurende haar laatste levensjaren nog een felle strijd tussen de broers Van Reede mee. Dan wordt ook zij in de familie grafkelder bijgezet en ook haar levensgrote beeltenis, reeds tijdens haar en haar mans leven door de Utrechtse meester Colijn de Nole gebeeldhouwd, op het nog in het koor aanwezige monument gelegd.

Blauw bloed.

Opvolger werd de tweede zoon Frederik daar Adriaan van Reede als oudste zoon het voorvaderlijk goed Saesfeld in Overijssel ontving. Adriaan wilde ten koste van alles ook Amerongen hebben. Nu had dat testament van de oude Goert van Reede een addertje onder het gras. Heer Goert was zeer gesteld op onvervalst “blauw bloed” en zo een zoon of nakomeling met een vrouw huwde die niet op zestien onverbloemde kwartieren kon bogen, dan werd deze uitgesloten. Zo maakte moeder Geertruijd het bij haar leven nog mee dat Frederiks vrouw Cornelia van Oostrum een voorvader aangewreven werd die herbergier en ossenweider geweest was. Direct in 1610 laaide de broedertwist fel op. Ook over het bezit van Zuijlestein. Er kwam een einde aan toen Adriaan van Reede opperhofmeester van de prins-bisschop van Luik werd, Frederik zat goed op Amerongens ridderhofstad. Hij hertrouwde na de dood van zijn eerste vrouw, maar de zoon Goert, later deftiger Godard geheten, uit het omstreden huwelijk met Cornelia van Oostrum werd erfgenaam van Amerongen en prins Frederik Hendrik maakte een einde aan de ruzies om Zuijlestein door het te kopen en de koopsom onder de kijvenden te verdelen. Een waar Salomo's oordeel, maar niet geheel zonder bijbedoelingen. Hij bestemde het voor zijn bastaard zoon Frederik uit een prinselijk slippertje met een Emmerikse burgemeestersdochter.

Nog klinkt mij de opmerking in de oren die een dame gedurende een excursie naar aanleiding van het verhaal dat ik deed, maakte: “En

nou heb ik altijd gedacht dat dat zo'n nette man geweest was...". Godard van Reede deed al direct van zich spreken. Herbergiers- en ossenweidersbloed kan maar wat goede eigenschappen bezitten. Hij maakte vele malen deel uit van de regering te Utrecht en genoot er volle vertrouwen van de Staten-Generaal die hem Raad van de Admiraliteit maakte en zo vinden wij hem in 1637 als generaal bij de veldtocht tegen Breda.

In 1641 werd hij Gedeputeerde te Velde namens het Staatse leger. Hij werd ziek en men vervoerde hem naar Bergen op Zoom waar hij direct zijn testament liet maken en kort daarop stierf. Zijn oudste zoon Frederik overleed in 1638 zodat de zoon Godard Adriaan van Reede uit het huwelijk met Anna van Boetselaer officieel erfgenaam van Amerongen werd.

Deze twintigjarige opvolger liet met veel staatsie het stoffelijk over-schot van zijn zeer geziene vader naar de grafkelder in de Amerongse kerk overbrengen. Toen wist men nog niet dat deze zoon de grootste aller Van Reede's zou worden. Met hem dan verschijnt Vrouwe Margaretha Turnor ten tonele.

Diensten.

De nieuwe eigenaar moest wel op zeer jeugdige leeftijd de lasten van een groot bezit op zijn schouders nemen: 20 jaar! Wat is er tot zijn overlijden in 1691 in Amerongen veel veranderd! Maar ook: wat heeft deze Van Reede ons land onbetaalbare diensten bewezen. Ja zo dat hij er zelfs zijn vermaarde oude Amerongense kasteel voor opofferde. Tot hij 70 jaar was bleef hij in functie. Naast deze bezige bij zetelde op het Amerongense kasteel een niet minder bezige bij. In alles was de wijze en verstandige Vrouwe Margaretha Turnor uitvoerster waar het om lokale zaken ging.

Hij hield van vernieuwing en al stak in Engeland Jacobus II zijn donderpreken af tegen het naar de hel stinkende tabaksverbruik, hij bevorderde de tabakscultuur in Amerongen en Elst en dat legde de bevolking geen windeieren. Amerongen doorstond een korte tijd van angstige spanningen (1672-1673) maar desondanks is de tijd van Godard Adriaan van Reede een gouden tijd geweest.

Het oude slot was 's winters wel koud en daarom hadden de Van

Reede's de beschikking over winterverblijven in Utrecht en Den Haag. Het deftige Haagse huis was trouwens het huwelijksgeschenk dat Margaretha aanbracht en nog vergroot werd. Zij wilde de vele bezigheden van haar heer en gemaal van nabij volgen. Zomers zetelde de familie in Amerongen. Dan bekeek zij alles en waar verbeteringen nodig waren stelde zij die voor aan haar man die veelal als ambassadeur buiten de Republiek vertoefde, vooral toen de spanningen met Frankrijk zich meer en meer begonnen af te tekenen. Stelde zij veranderingen voor dan volgde altijd de toevoeging: doch onder U Ho. Edele verbetering. Meestal draaide het er op uit dat heer Gemaal Godard Adriaan niets te verbeteren wist en werd het "plan-Margaretha" eenvoudig zonder meer uitgevoerd. Verbrassen deed zijn vrouw niets. Mede door dit zuinige beheer begon het echtpaar het bezit uit te breiden. Veel "toebaxlant" werd aangekocht en in pacht gegeven. Zo behoorden ook langzamerhand alle weilanden, bouwlanden, boomgaarden en heidevelden tot het huis te Amerongen van de grens met Rhenen tot de Rijn toe. De grond waarop het kasteel stond was maar enkele tientallen ha groot. Vereisten waren allereerst de gracht met wallen en een sterk poortgebouw.

Graaf.

De talrijke brieven van Vrouwe Margaretha beginnen allen met: "Mijn heer en liefste hartgen" en eindigden zonder uitzondering met: U H. Ed. getrouwe wijff". Zij hadden slechts een zoon Godard... van Ginkel. Hoe dat zat? Het is eigenlijk heel eenvoudig. Onze koningin Juliana, is koningin der Nederlanden, etc., etc. etc. en onze kroonprinses is... Beatrix, prinses van Oranje Nassau, etc., etc., etc. Omdat er immers maar een koningin in de korf kan zijn. Er kon maar een heer van Amerongen zijn en de pretendent naar die titel noemde men naar de volgende "heer van Ginkel" en de daaropvolgende "heer van Elst". Als generaal heer van Ginkel heeft deze zoon van Margaretha Turnor de grootste overwinning voor stadhouder-koning Willem III bij Athlone behaald en werd bij die gelegenheid tot graaf van Athlone gemaakt. Hij bevestigde daarmee de rechten van de protestantse Ieren. Maar dat gebeurde allemaal in de tijd dat het nieuwe huis te Amerongen gebouwd was. Godard Adriaan

van Reede reisde in opdracht van de Heren Staten Generaal alle hoven van Europa af. Margaretha was zich terdege bewust van het belang van de zaak toen in 1671 dit reizen begon. Vrouwe Margaretha zat in Amerongen ook met grote moeilijkheden. Mevrouw Van Ginkel, Ursula Philipotta van Raesfeld was in allerijl naar haar schoonmoeder gegaan met de kleine Ginkeltjes omdat de IJssel als linie werd ingericht. Grootmoeder is stapel op kleine “Fritsge” en de drie kleindochtertjes (er zouden er twaalf in totaal komen!). De vrouwe van Amerongen weet zich geen raad als ‘t menens wordt. Zij koopt in allerijl een groot huis in Amsterdam omdat het daar minder gevaarlijk zou worden. De koffers met sieraden en zilverwerk en alle kostbaarheden stonden gepakt. Om de moeilijkheden nog groter te maken wordt op 8 maart 1672 nog een dochtertje geboren Reinira, genoemd naar de overleden vader van Ursula.

Vlucht.

Ondertussen zat Godard Adriaan van Reede bij de keurvorst van Brandenburg om troepen te werven. Boven Amerongen pakten zich donkere wolken samen. Staatse huurlingen van “Spaansen bloede” plunderden reeds Rhenen en kwamen op Amerongen aan. Generaal Van Ginkel en zijn gezin reisden door naar Utrecht. Maar nog zit Vrouwe Margaretha op Amerongen terwijl het dorp reeds gevlucht is. Dan neemt zij ook in de nacht van 12 op 13 juli 1672 de vlucht naar Amsterdam naar het huis genaamd “In de truffel”.

De drossaert Jan Quint is op het kasteel gaan wonen om de vrouwe telkens bericht over de toestand te doen toekomen. Zij ontvangt expresse bevel van Lodewijk XIV naar Amerongen te komen. Zij gaat niet. Dan eist de Hertog van Luxembourg dat alle voorname ingezetenen van de provincie Utrecht naar hun woonplaatsen terug moeten keren en heer Godard Adriaan van Reede zich onder bevel van de koning van Frankrijk moet stellen. Beiden weigeren en dat wordt de ondergang van het trotse kasteel van Amerongen. Er valt niets meer te redden. In februari 1673 komt de Franse officier La Fosse met twaalf ruiters aan in Amerongen. Het kasteel moest het ontgelden. Dit is het trieste bericht dat Margaretha Turnor in Amerongen ontvangt.

Dan begint haar bezige geest reeds aan herbouw te denken. Het meest ontgoocheld is haar man. Daar hadden ze nu dertig jaar voor getobd schrijft hij haar. En dan staat in dezelfde brief “Godt de Heere heeft het gegeven ende Hij heeft het wederom genomen. Sijnen Name blijve eeuwich verheerlicht...”

Er gaan brieven naar de Stadhouder en Van Reede schrijft deze dat hij hoopt dat zijn vrouw zich dit alles niet al te zeer aan zal trekken. Met dat al vertoefde Van Reede nog steeds in Brandenburg.

Dan ontruimen de Fransen in 1674 de provincie Utrecht en daar stonden de Van Reedes dan voor de droeve resten van hun huis. Meteen is het denkbeeld voor herbouw aanwezig, maar niet in de oude trant met torens en zo. Een mooi en statig en hoogst eenvoudig gebouw moet het worden en dan.... Ja dan blijkt de Slotvrouwe over architectonische gaven te beschikken.

Restauratie.

Wat daar uit gracht en wal oprijst, is geheel doortrokken van de geest van deze uniek vrouw. Zij had de dagelijkse leiding en woonde zo lang in de later gesloopte ridderhofstad Lievendaal, die van Derck van Eck van Panthaleon gekocht was. Van 1674 tot 1680 is er aan gebouwd. In heel Nederland heeft het zijns gelijke niet door de geheel eigen sfeer. Het benedengedeelte en het eigenlijk huis heeft o.m. eigen ingangen. Toen dr. Cuypers begin deze eeuw het huis restaureerde heeft hij letterlijk alles gelaten zoals Vrouwe Margaretha Turnor het gewild had. Daaraan viel letterlijk niets te veranderen. Uit geheel Europa zonden de vorsten materiaal voor de herbouw van deze ridderhofstad. De keurvorst van Brandenburg “800 zware bomen timmerhout”. De stenen werden in eigen ovens op het uiterwaard gebakken. De prins van Oranje kwam zo nu en dan eens kijken. Hij had in die jaren Soestdijk laten bouwen en interesseerde zich dus voor Amerongen. Hij kwam soms zo maar onverwachts en vond vrouwe Margaretha dan druk doende op het bouwterrein. Deze Vrouwe van Amerongen liet in de strenge winter van 1676-1677 dagelijks bijten in de gracht hakken om de vis in leven te houden. De dierenbescherming zit de bewoners van het huis Amerongen wel in het bloed! Hoe zal zij meegeleefd hebben toen haar zoon zulke

schitterende overwinningen behaalde. Als dan kleinzoon Godard Adriaan van Ginkel “Groote Papa” in mei 1690 voor de eerste maal vergezeld op dienstreis naar Kopenhagen dan valt hem dat zwaar. Hij laat een vrouw van bijna tachtig jaar alleen achter, maar het Vaderland roept en Van Reede volgt.

Grootmoeder Margaretha heeft drie kleindochters op blijvend bezoek als haar een jaar later het bericht gebracht wordt dat de Vrijheer van Amerongen ontslapen is. Zij bericht dit zelf aan de Stadhouder-Koning. Godard Adriaan werd per oorlogsschip naar het Vaderland vervoerd en te Amerongen bijgezet. Nog negen jaar overleefde Margaretha Turnor haar echtgenoot. Sinds 1700 rust ook zij, de altijd bezige bij, in de oude Sint-Andrieskerk te Amerongen. Haar “schepping” evenwel staat daar nog onwankelbaar.

*‘Sulcken hecht werck het is’, uitspraak van Margaretha Turnor.
Anonieme ontwerptekening van de oostgevel van Huis Amerongen (1673).*

Kasteeljournaal

Met ingang van 1 januari 2003 is een interim-bestuur Stichting Kasteel Amerongen aangetreden. Het bestaat uit de volgende personen:

Mr. B. Staal **voorzitter**
Commissaris van de koningin in de provincie Utrecht.

Mr. Th. R. Bremer **vice-voorzitter**
Voormalig vennoot Stibbe advocaten en notarissen, bestuurlijk betrokken bij het project “Hermitage aan de Amstel” en plaatsvervangend voorzitter Raad van Toezicht Huis Doorn.

H.B. van der Veen, r.a. **penningmeester**
Voormalig seniorpartner KPMG, accountants adviseur van de Nieuwe Kerk te Amsterdam en financieel adviseur van de Hermitage te Sint Petersburg, Rusland.

Drs. A. Everts **secretaris**
oud-directeur bij de provincie Utrecht, voormalig interim-directeur en lid Raad van Toezicht Huis Doorn.

Mr. D. van Beekhoff **directeur / beheerder kasteel**
Door de gewijzigde omstandigheden en de nieuwe opzet en werkwijze van het interim-bestuur is mevrouw C. Paul met ingang van 1 februari 2003 niet meer bij de stichting werkzaam en worden de projecten en lopende zaken gecoördineerd door de heer van Beekhoff.

Kwaliteitsleden

Namens Gemeente Amerongen

Mevrouw W.C. Doorn – van der Houwen, Burgemeester

Namens SVKA

Drs. W.A. van Ommeren, Voorzitter

Namens de familie (van wijlen graaf van Aldenburg Bentinck)

Mr. drs. A.G.F. de Brauwere

Dr. W.V.G.C.J.H. von Ilsemann

De heer S.C. Bentinck (reserve).

Persbericht interim-bestuur Kasteel Amerongen (7 januari '03)

Staatssecretaris schiet te hulp

Behoud Kasteel Amerongen stap verder

Staatssecretaris mr. drs. C.H.J. van Leeuwen van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen wil een “passende bijdrage” leveren om Kasteel Amerongen een gezonde toekomst te bieden.

Daardoor is het mogelijk dat een klein interim-bestuur voor Kasteel Amerongen nu aan de slag gaat met een plan van aanpak voor de reddingsoperatie van het Kasteel.

Hoe groot de “passende bijdrage” zal zijn is nu nog niet duidelijk. De staatssecretaris wacht eerst het plan van aanpak af dat binnen circa zes maanden op tafel moet liggen. Het plan wordt gemaakt door een klein interim-bestuur onder leiding van de Utrechtse commissaris van de koningin, mr. B. Staal.

De voorzitter van het bestuur van Stichting Kasteel Amerongen, jhr. dr. P.A.C. Beelaerts van Blokland, maakte op 18 november j.l. bekend dat het bestuur van de stichting was teruggetreden om zo een oplossing te forceren voor de gigantische problemen rondom het Kasteel. Door rijk en provincie aan te spreken op hun verantwoordelijkheden ten opzichte van een dergelijk belangrijk en uniek cultuurhistorisch erfgoed zou de weg naar een oplossing geopend kunnen worden.

Alle partijen zijn nu overeengekomen dat er per 1 januari 2003 een klein interim-bestuur aan de slag gaat om binnen circa 6 maanden een degelijk Plan van Aanpak op te zetten en dat het er in de tussentijd op toeziet dat de juiste maatregelen genomen worden om de kostbare collectie voor verdere achteruitgang te behoeden en het onderhoud aan tuinen en gebouwen volgens reeds bestaande *planning* kan worden gecontinueerd.

Tevens zullen de noodzakelijk voorbereidende onderzoeken op het gebied van de bouwfysica en bouwhistorie van het Kasteel / hoofdgebouw in gang worden gezet om zodoende in de loop van 2003 te kunnen bepalen hoe en in welke vorm de grote restauratie dient te worden uitgevoerd.

**“De toekomst, ziet er rooskleuriger uit
In den lande, klinkt nu een beter geluid...”**

Uit volle borst hebben wij deze regels meegezongen op de jaarlijkse medewerkersavond op 27 maart j.l., georganiseerd door het SVKA-bestuur. Een ontvangst ter ere van het 20-jarig bestaan van de Stichting Vriendenkring, ging vooraf aan deze bijzondere avond. Voorzitter drs. W.A.van Ommeren blikte terug op twintig jaar vrijwilligerswerk in moeilijke en in goede jaren en sprak zijn dank daarvoor uit. Ir.F.C.Zuidema bood met 'n geestig verhaal cadeaus aan namens de bestuursleden: een 'Willemsboom' en een 'Willemsbank' voor een plek in de kasteeltuin plus een witte, grootbladige roos voor de eigen tuin. De avond werd verder ingevuld door alle commissies, met een keur aan muziek, liedjes en cabaret-achtige voorstellingen. Gelardeerd met een klinkend koud buffet en een 'grand dessert' verliep deze avond in een feestelijke sfeer en probleemloos door de bezielende leiding van regisseur Herman O. de Roode, die telkens weer de hele zaal enthousiast mee kreeg met zijn '*Amerongen komt weer goed*'- feestlied. Interim-bestuursvoorzitter mr. B. Staal en secretaris drs. A. Everts deelden onze feestvreugde, waarbij de eerste tijdens zijn speech de felicitaties van het provinciaal bestuur overbracht en de aanwezigen bedankte voor hun inzet, die helpt om dit erfgoed in stand te houden. De provincie, het rijk en ook sponsoren zullen warm gemaakt moeten worden om geld bijeen te brengen voor deze restauratiefase, benadrukte Staal.

Een bijzonder moment brak aan bij de toespraak van burgemeester mevrouw W.C. Doorn-van der Houwen. De *engelen* hadden kort tevoren hun '*act*' gedaan, toen mevrouw Doorn zich richtte tot onze vrijwilligster en bestuurslid sinds de oprichting in 1983, mevrouw Elis E. Pezarro-van der Horst. "In uw persoon huldig ik alle vrijwilligers". Alle goede eigenschappen en kwaliteiten van deze *engel* kwamen aan bod, wat leidde tot een zeer bijzondere blijk van waardering, door het benoemen van mevrouw Pezarro tot Lid in de Orde van Oranje Nassau.

Burgemeester Doorn had de eer om de versierselen op te spelden.

“Passende bijdrage” wordt klinkende munt

Demissionair staatssecretaris mr. drs. C.H.J. van Leeuwen van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen wilde zelf op 6 februari j.l. een goed bericht brengen naar Kasteel Amerongen . Aan de vicevoorzitter van het interim-bestuur, mr. Th. R. Bremer, overhandigde hij de officiële beschikking van een rijkssubsidie van 450.000 euro.

Foto: Hans Roggen

Het geld zal vooral gebruikt worden voor het opstellen van een inspirerend toekomstscenario voor het ‘ensemble’, dat wil zeggen voor de gebouwen, het interieur, de collectie en de tuin. Samen met reeds eerder toegekende subsidies van de provincie Utrecht (100.000 euro voor noodmaatregelen) en het rijk (intussen heeft de stichting ook een toewijzing gekregen in het kader van Kanjer II, waarmee de restauratie plannen voor de omgeving van het Kasteel, zoals poortgebouw en tuinmuren, de komende twee jaar verder kunnen worden uitgevoerd en afgemaakt) is er nu voldoende financiële ruimte ontstaan om de planvorming en plannen voor onderhoud en restauratie van dit complex voor 2003 ter hand te nemen.

De restauratie van met name het hoofdgebouw en zijn rijke interieur en collectie zal enkele jaren in beslag gaan nemen.

Vice-voorzitter Bremer heeft bij de staatssecretaris benadrukt dat deze ontwikkeling mogelijk is gemaakt door medewerking en samenwerking van het rijk, de rijksdienst voor de Monumentenzorg, het Instituut Collectie Nederland, de provincie, Erfgoedhuis Utrecht (tot voor kort Federatie Stichts Cultureel Erfgoed), en door de inzet van vrienden en vrijwilligers.

Dit was het eerste bezoek aan Kasteel Amerongen van staatssecretaris Van Leeuwen. Hij gaf aan het op zijn plaats te vinden 'dat de rijksoverheid een steentje zou bijdragen in de restauratie van een dergelijk belangwekkend kasteel'. De komende maanden moet duidelijk worden hoe de situatie van het kasteel werkelijk is. De collectie wordt over gebracht naar rijksdepots van het Instituut Collectie Nederland (ICN).

Als de restauratie van het Kasteel straks in gedeelten plaatsvindt, hoopt vice-voorzitter Bremer van het interim-bestuur dat één van de zalen alvast weer gebruikt kan worden bij huwelijksvoltrekkingen en concerten. Totdat die mogelijkheid waarheid wordt, is in de vorm van het Koetshuis van Kasteel Amerongen een nieuwe locatie gevonden om in een romantische omgeving te trouwen.

Interim-bestuursvoorzitter Staal op 7 februari j.l. in een gesprek met Gelders Dagblad, zegt dat hij nog geen jaartal voor de heropening van het Kasteel durft te geven: "Eerst willen we de problemen goed in kaart brengen. Met als resultaat een gedegen plan van aanpak, dat binnen zes maanden af moet zijn. En dan stap ik op als voorzitter. Het is heel nadrukkelijk een interim-bestuur. Dat hebben we ook zo afgesproken met de staatssecretaris. In die tussentijd worden de meest noodzakelijke maatregelen getroffen om de collectie voor verdere achteruitgang te behoeden. En de tuinen blijven gewoon open voor publiek".

Het moet voor iedereen duidelijk worden dat het de bedoeling is om de "loop" naar de tuin en de exploitatie van de bijgebouwen zoveel mogelijk te continueren, terwijl het Kasteel zelf nog gesloten zal blijven.

* * *

Een bezoek van de engelen aan Haarlem

In het Kasteel hangen in de Lange Gang twee oude 17de eeuwse wandtapijten, toegeschreven aan de gebroeders van der Gucht, tapijt wevers uit Delft.

Het zijn zogenaamde “verdures”, dat wil zeggen dat de voorstellingen erop voornamelijk uit planten en bomen bestaan; een enkele papegaai of andere vogel zit tussen de takken en de kleur is overwegend groen en groenachtig geel. In feite hangen zij er niet allebei meer: één ervan bevindt zich al geruime tijd in het restauratie-atelier van Paswerk Bedrijven (dat gespecialiseerd is in textielrestauratie – voorheen de Stichting Werkplaats tot Herstel van Antiek Textiel) te Haarlem.

Het gaat om het tapijt “Verdure met kraanvogels”, 330 cm. hoog en 420 cm. breed. (In het voorjaarsbulletin 2002 staat een artikeltje over dit exemplaar.)

Bij een grondige inspectie door deskundigen van het Instituut Collectie Nederland (ICN) was gebleken dat er nogal wat mankeerde aan de plaats waar het tapijt hing, aan de ophanging ervan en vooral aan de algemene toestand van een en ander. Grondige conservering werd noodzakelijk geacht.

Op verzoek van het Vriendenkring-bestuur heeft mevrouw T. de Goede tijdens de donateursdag van 26 oktober 2002 uitvoerig verslag uitgebracht van haar bevindingen; mevrouw de Goede werkt bij Paswerk Bedrijven in Haarlem en zij heeft de zorg op zich genomen voor de conservering van “ons” tapijt.

Naar aanleiding van het bovenstaande hebben de *engelen* op 26 november j.l. een bezoek gebracht aan het atelier. Zij werden hartelijk ontvangen met koffie en speculaas en voorafgaande aan de rondleiding daarna werden door alle zeven aanwezigen talrijke vragen gesteld, zó veel dat mevrouw de Goede tenslotte lachend voorstelde zelf maar eens te kijken. Er was heel wat te zien! Het bedrijf is gevestigd in een voormalige school en uit de aard der zaak uitgerust met de meest efficiënte apparatuur. Overal speciale weefgetouwen, enorme tafels, verfbaden en hulpmiddelen om grote stukken textiel te wassen en te drogen, overal perfecte verlichting en ultraviolet-

*detail van het wandtapijt "verdure met kraanvogels"
uit de Lange Gang van Kasteel Amerongen.*

licht-werend glas (vooral dit tot verrukking van de Amerongse bezoeksters) en metalen kasten met honderden laadjes vol klossen, allemaal verschillende kleuren zijde, wol, katoen in allerlei diktes enzovoorts. Niet gewoon maar groen en blauw, nee: zestig, zeventig kleurnuances groen en blauw!

Er stonden rekken vol speciaal gemaakte hoezen voor kleding en andere voorwerpen, een enorm voorhang uit een synagoge (meer gat dan stof!) en, heel belangwekkend, op een enorme tafel uitgespreid lag een deel van de wandbespanning (Chinees werk) uit een der zalen van Paleis Huis ten Bosch.

En dan tenslotte het Amerongse wandtapijt. Er zaten twee mensen aan te werken en er werd verteld dat het onmogelijk te zeggen was wanneer het klaar zou zijn. Aan alle vier de randen zaten om de 5 cm roestgaten waar de spijkers gezeten hadden die bij het opspannen op houten latten gebruikt waren. En er bleken 102 stoppen in te zitten, sommige daarvan wel 5 à 7 cm in doorsnee, op volstrekt onverantwoordelijke wijze gedaan met het verkeerde materiaal. Groen was tot blauw verkleurd. Al die stoppen moeten er heel voorzichtig uitgepeuterd worden. Zelfs daar in Haarlem, waar men toch heel wat gewend is, wordt dat beschouwd als iets om gek van te worden! En al die 102 gaten moeten dan nog op de een of andere manier gedicht worden..... Als alles klaar is wordt het tapijt van klittenband voorzien, opdat het bij brand of een andere ramp snel verwijderd kan worden.

Als allerlaatste onderdeel van het bezoek liet mevrouw Pezarro een stuk tapijtrand zien dat jaren en jaren geleden door de Amerongse antiquair Harry Smit (nu overleden) met een zak vol passementen aan de *engelen* is aangeboden. In die rand is namelijk een groot monogram ingeweven (de rand is ca. 8 cm.x 25 cm.) en de *engelen* wilden weten wat er over te vertellen viel. Het stuk bleek afkomstig te zijn uit de werkplaats van de familie de Pannenmaecker, Brusselse tapijtwevers die bijna twee eeuwen lang gewerkt hebben voor allerlei belangrijke personen. Tussen 1500 en 1700 waren er Pieter en daarna onder anderen zijn zonen Pieter, Erasmus, Jacob, Romulus. Zij hebben gewerkt voor Karel de Vijfde, Philips II van Spanje, voor de land-voogdes Maria van Hongarije,

voor Alva en nog zo wat indrukwekkende figuren. En zo'n stukje tapijt ligt dan jaren lang in een doos op de *engelenkamer!* Mevrouw Pezarro heeft het geschonken aan mevrouw de Goede als bewijs van erkentelijkheid.

Na het bezoek aan het Atelier hebben de *engelen* gezamenlijk geluncht (natuurlijk op de Grote Markt bij Brinkmann) en ieder ging daarna op eigen gelegenheid verder. Een leuke dag – weer eens wat anders dan dat urenlange gepriegel in het Kasteel.....

oud-conservator D. Pezarro (die er bij was)

stukje tapijtrand met monogram, uit de werkplaats van de familie de Pannenmaecker, Brusselse tapijtwevers tussen 1500 en 1700.

Lentegeluiden op Kasteel Amerongen

Nu na de winterslaap de eerste voorzichtige lentegeluiden zijn te beluisteren, laten de Amerongse Huisconcerten ook weer van zich horen. In maart van dit jaar was de aanvang van de nieuwe serie Huisconcerten en dit maal weer op het vertrouwde kasteelterrein.

De concerten in Amerongen zijn al jaren een begrip voor muziek liefhebbers. Velen hebben reeds van musici met uitzonderlijk hoge kwaliteit kunnen genieten in de unieke omgeving van het kasteel. Helaas, wegens renovatie blijft het kasteel dicht maar de muziek speelt door in het Koetshuis van het Kasteel.

Met een uitstekende akoestiek en een ruimte voor de gebruikelijke consumpties, begon het nieuwe jaar met het zeer begaafde Storioni Trio met een schitterend programma, geheten “Bohemian Rhapsody”. Naast de Dvorák Dumky Trio, werd er een prachtig en emotioneel werk van zijn minder bekende tijd- en streekgenoot Suk gespeeld: de Elegie opus 23. “Last but not least” stond Schumann’s Piano Trio no. 2 op het programma.

Op zaterdag 12 april kwam tot onze grote vreugde het Philadelphus Ensemble terug naar Amerongen met het Schubert Trio en het Schubert Kwintet, een ware traktatie en een niet te missen avond muziek plezier.

Het laatste concert van dit seizoen wordt op zaterdag 10 mei a.s. georganiseerd, samen met de Organisatie Oude Muziek. Bart Schneeman, Lucia Swarts en Menno van Delft presenteren een selectie van muziek van o.a. Rameau, Telemann, Couperin en Marais.

Het koffieconcert zal op zondag 8 juni worden gehouden. Nadere gegevens over deze concerten volgen nog.

Kaarten kosten € 15,-; donateurs € 12,50.

Reserveren/bestellen van concertkaarten bij mevrouw A. Struyck, tel.: 0343 – 48 17 02.

* * *

In memoriam

Truid Blaisse overleden.

In de herfst van 2003 zullen *de kabouters van Kasteel Amerongen* 20 jaar bestaan. Truid Blaisse was de initiatiefneemster van hun ontstaan samen met Dave Pezarro, toen conservator.

Samen met haar had ik in het voorjaar van 1983 eens een blik geworpen op de grote border langs de muur in de Kasteeltuin. Wij waren het ervover eens dat daar, als aanvulling op het karige assortiment naast overvloedig aanwezig onkruid haar overschot aan vrouwenmantel niet zou misstaan. Dus bood zij het de tuinbaas van het Kasteel aan. Toen we vele weken later nog eens gingen kijken, was het resultaat nou niet je dat. Enige hulp van vrijwilligers zou geen kwaad kunnen. Na enige weken van geregeld stonden met toestemming van de “bazen” van het Kasteel, ongeveer 14 mensen zich in de herfstzon aan elkaar voor te stellen en naar een inspirerend praatje van Dave Pezarro te luisteren. Hij zij o.a. : “Wij gaan niet uiteen voor Amerongen de mooiste tuin van Nederland heeft”. Dat was koren op de molen van Truid. Met nimmer aflatend enthousiasme en grote inzet heeft zij zich een ware *kabouter* betoond. Na de grote schoonmaak in de herfst en winter van ‘83-’84 en de nieuwe aanplant van dat voorjaar, lag de grote border er die zomer al prachtig bij. En Truid kon naast organiseren ook heel hard in de tuin werken. Als ras Amsterdamse was zij aanvankelijk een volslagen tuinleek. Het hebben en onderhouden van een eigen grote tuin had daar al snel verandering in gebracht, zo bleek nu maar.

Ze had zoveel hart voor het behoud van de tuin en het Kasteel, haar hele (Amerongse) handelen was erop gericht. Zij was de *Superkabouter* en terwijl de meeste *kabouters* lekker en gezellig in de tuin werkten, zag zij wel weer iets waar ook aan gewerkt moest worden. Tuinrondleidingen, het rolstoelpad, de financiën van de *kabouters*, bij haar thuis “vergaderen” over het afgelopen jaar en over het komend jaar, waarbij zij min of meer de agenda bepaalde en notuleerde. Ze hield het allemaal in eigen beheer. Zij hield de zaken nauwlettend in de gaten en speelde in op nieuwe situaties, ons *kabouters* steeds aanzettend tot nog meer werk. En het resultaat mag

er zijn en is zelfs landelijk bekend. De diverse media hebben ons allen wel eens belicht.

Na het noeste werk vond ook het gezellige theedrinken vaak bij Truid plaats. Er was veel plaats in haar tuin of binnen bij koud weer. En ze had hele grote theepotten nog uit de tijd van haar grote gezin. Gastvrijheid was ook een van haar kwaliteiten.

Het afgelopen jaar liep ze een beetje te kwakkelen. Zij was snel moe en het naar achter lopen in de tuin, om zich met de plantjes bezig te houden, kostte haar eigenlijk teveel energie. “Ik word oud” zei ze dan. En onze vraag luidde inmiddels: “Komt Truid vanmiddag”, in plaats van het vroegere: “Is Truid er al”?

Op 28 oktober was zij opgewekt van de partij bij de laatste *kabout*er thee van het jaar, waarbij we in plaats van thee (bisschop)wijn drinken met kaas en stobbrood. “Nee, het gaat een stuk beter, maar ik ga wel een stapje terug doen”, ”zei ze nog.

Geschokt hoorden wij in december over haar ziekte. Het leek niet levensbedreigend, echter op 27 december overleed ze. Zij vond het zelf wel welletjes, ze hield niet van ziek zijn en afhankelijk worden van anderen was niets voor haar. Dat is haar nu bespaard gebleven. Met een bijeenkomst in het Koetshuis voorafgaand aan haar begrafenis herdachten wij haar. Deze plek benadrukte nog eens haar sterke verbondenheid met het Kasteel.

Op ons rust nu de taak ons zelf op te zwepen om in Truid’s geest de Amerongse kasteeltuin mooier en mooier te maken. Met Tineke Knol, sinds 1989 onze *Hoofd-tuinkabout*er, zal dat geen probleem geven. Truid is ons 20 jaar voor gegaan. Wij zullen haar missen en haar nog vaak gedenken, tijdens het werken in de tuin of bij de thee.

Liesbeth Appel – van Neijenhoff

* * *

In memoriam mevrouw G. Blaisse – Terwindt.

Op 27 december j.l. ontvingen wij het bericht van haar overlijden. Mevrouw Blaisse, voor velen Truid, heeft destijds het initiatief genomen tot de exploitatie van een Museumwinkel ten bate van Kasteel Amerongen. Hoewel de voorbereidende werkzaamheden niet eenvoudig bleken, kon op 27 april 1987 “het Winkeltje” worden geopend.

Zij zette zich volledig in en verwachtte dat ook van de vrijwilligers die de winkel “bemanden”. Bovendien werd in overleg met de penningmeester een zuinig beleid gevoerd. Dit legde een stevige basis voor “het Winkeltje”. Het werd een succes en een deel van haar leven.

Hoewel mevrouw Blaisse de leiding na verloop van tijd aan ondergetekende overdroeg, bleef zij onze steun en toeverlaat.

Haar huis stond letterlijk voor ons open. We vergaderden er maandelijks ‘*en petit comité*’ en in het voor- en najaar met alle winkelvrijwilligers. Indien nodig werd op familie, vrienden en relaties een beroep gedaan. Stapels en stapels fotokopieën werden verzorgd door een zoon. Een dochter op bezoek? Geen probleem, er kon gewoon vergaderd worden. Een vriendin werd voor een Engelse vertaling ingeschakeld. Twee jaar geleden werden we verrast met vijgen uit Frankrijk voor jam. Via bevriende relaties kwam een boekje tot stand en werden we van behoorlijk verpakkingsmateriaal voorzien. Dit is nog maar een kleine greep uit de zaken waarin bemiddeld werd. Wij maakten er dankbaar gebruik van.

Plichtsgetrouw bezorgde zij bijna zestien seizoenen dagelijks het zakje wisselgeld in de winkel, om het vervolgens na sluitingstijd – inclusief de dagomzet – terug te vinden in haar brievenbus. ’s Avonds controle en opnieuw een zakje wisselgeld voor de volgende dag. Daarnaast verzorgde zij winkelschema’s, jams en honing en niet te vergeten de plantenstekken.

We vonden het, vooral de laatste jaren, te veel. Het werd afgedaan met: “Ik waarschuw wel als het nodig is.”

Die dag kwam. Truid moest een groot verdriet verwerken. Wij trokken ons terug, waren bezorgd, zij was in onze gedachten, maar meer

konden we helaas niet doen. Na een maand wilde ze de draad weer oppakken, zoals voorheen.

In de gerestaureerde Oranjerie werd in het voorjaar van 2002 het glas geheven op het vijftien-jarig bestaan van “het Winkeltje” en op het komende seizoen. Het werd geen goed seizoen. Truid’s gezondheid liet te wensen over. “Ik word oud, herstel niet zo snel als vroeger”, verzuchtte zij. De najaarsvergadering, begin november, kon zoals gebruikelijk doorgaan. “Het is zo gezellig”, zei ze. Tot haar vreugde was de vergadering voltallig. We hadden het goed met elkaar. Later die maand, bespraken wij een aantal zaken betreffende de winkel. We besloten dat zoveel mogelijk werkzaamheden zouden worden neergelegd. Het geldzakje bleef onder het beheer van Truid. De vergaderingen bleven zoals wij gewend waren.

Wat het Kasteel betrof: er was perspectief, doorzetten, er waren een paar zaken waar ik over na moest denken en “ik houd je op de hoogte”. We wandelden daarna het tuinpad af naar mijn auto en namen afscheid met: “we bellen”. Nog één keer kreeg ik telefoon van haar vanuit het ziekenhuis over, jawel, “het Winkeltje”.

Wij waren ontdaan door het slechte bericht.

Zelf vond ik het bijzonder dat zij ons genereus liet delen in haar kennis, omgeving, haar vriendschap. We konden het vanaf onze eerste kennismaking goed met elkaar vinden.

Ze had en heeft een plaatsje in mijn hart.

De winkel met haar medewerkers gaat door. Wij zullen Truid ontzettend missen, hoewel haar naam zal zeker nog menigmaal genoemd worden in haar “Winkeltje”.

Mede namens de winkelmedewerkers,
W. van der Sleen – van Ginkel

* * *

Jaarverslag Stichting Vriendenkring Kasteel Amerongen – 2002

Het bestuur van de SVKA is als volgt samengesteld:

De heer drs. W.A. van Ommeren, voorzitter

Mevrouw C.A. de Ridder – Hendriks, secretaris

De heer ir. F.C. Zuidema, penningmeester

Mevrouw E.E. Pezarro – van der Horst

Mevrouw E.J. Waller – Wohlleben

Bestuursactiviteiten:

Het bestuur van de SVKA komt in het verslagjaar 10 maal bij elkaar en één maal is er een gecombineerde vergadering met het SKA bestuur. Tijdens deze vergadering wordt het convenant getekend tussen SKA en SVKA. In dit convenant zijn de werkverhoudingen tussen beide besturen vastgelegd.

Helaas is het niet mogelijk geweest in dit jaar het bestuur uit te breiden. Uitbreiding van het bestuur heeft een bredere taakverdeling tot gevolg en daarom de hoogste prioriteit.

De werkgroepenvergadering wordt in totaal 7 maal gehouden.

Onderbreking van deze bijeenkomsten na de zomer wordt betreurd.

In 2003 wordt hiermee een nieuwe start gemaakt.

Jaaroverzicht:

Februari: tijdens een bijeenkomst voor de vrijwilligers en medewerkers op 4 februari maakt de voorzitter van de SKA, jhr.dr. P.A.C. Beelaerts van Blokland, bekend dat het Kasteel in verband met de omvangrijke restauratie van interieur en inventaris, vanaf 1 april voor lange tijd niet meer toegankelijk is voor bezoekers. Dit besluit heeft vergaande gevolgen. *De muziekcommissie*, evenals *de winkelcommissie* worden zwaar op de proef gesteld. De concerten moeten verplaatst worden naar de Andrieskerk, huwelijken mogen slechts in beperkte omvang plaatsvinden in de eetkamer. *De bloemendames* moeten zich ook beraden over de nieuwe situatie. Tuin en park blijven gelukkig voor bezoek toegankelijk.

Op 19 februari wordt het wandtapijt uit de Lange Gang in het Kasteel door het restauratie-atelier Paswerk Bedrijven in Haarlem

tijdelijk uit het Huis verwijderd. Met de conservering hiervan kan worden begonnen dankzij een gift van de Utrechtse Ridderschap.

Maart: Op 20 maart wordt er door een grote groep vrijwilligers en medewerkers afscheid genomen van drs. Marieke Knuijt. Na tien jaar heeft Marieke haar dienstverband als deeltijd-conservator beëindigd. Op 27 maart neemt Cora de Lima afscheid als secretariaatsmedewerkster.

April: Op 18 april wordt de jaarlijkse vrijwilligers- en medewerkersavond gehouden. Op deze avond wordt nogmaals ingegaan op het besluit het Kasteel voorlopig dicht te houden. Conservator drs. Steven Coene laat aan de hand van dia's zien hoe dringend noodzakelijk de restauratie en ook de conservering van de inboedel is.

Op 27 april wordt herdacht dat *de winkelcommissie* 15 jaar met veel succes bezig is. Mede in verband met het overlijden van 2 leden uit deze commissie wordt '15 jaar - Winkeltje' sober herdacht.

Het bestuur van de SVKA is zich er terdege van bewust dat deze commissie in de loop der jaren een belangrijke bijdrage heeft geleverd aan de inkomsten van de SVKA. Ook Helma Bruins Slot – ten Ham (beheer en verhuur Koetshuis) en Gijs v.d. Pol (onderhoudswerk) beëindigen deze maand officieel hun werkzaamheden.

Het eerste concert van dit seizoen 2002 vindt plaats in de Andrieskerk.

Mei: op 23 mei vindt de officiële opening plaats van de gerestoreerde Oranjerie door jhr. mr. M.H. Reuchlin, directeur van het VSB fonds. VVV en Kasteelwinkel hebben hier hun onderdak. 's Winters is dit de plaats waar als vanouds de kuipplanten overwinteren en in de maanden dat *de bos- en tuinkanbouters* hun arbeid doen is een gedeelte van de Oranjerie hun onderkomen.

Op 11 mei en 25 mei zijn er wederom concerten in de Andrieskerk. *De bloemendames* verzorgen de bloemen bij de huwelijken die nog mogen plaatsvinden in de voor de huwelijksceremonie aangepaste eetkamer van het Kasteel.

Juni: in een besloten kring wordt er in de Oranjerie door het SVKA bestuur afscheid genomen van Marieke Knuijt, Helma Bruins Slot, Gijs v.d. Pol en hun gezinnen. Op zondag 16 juni is er het jaarlijkse Koffieconcert, terwijl op 15 juni de Stichting Jazz at the Castle het

jaarlijkse jazz evenement organiseert. Op verzoek van conservator Steven Coene worden *de engelen*, voorzien van naald en draad, ingeschakeld bij het nog verder helpen registreren van textiel die zich in het Huis bevindt.

Juli: Onder redelijke weersomstandigheden wordt er in de openlucht driemaal een avondvoorstelling gehouden van het stuk “Val van Paard” door de Stichting Smeedwerk. Regisseur en spelers hebben in dit stuk het 17de –eeuwse hofleven sterk verweven met allerlei gewoontes uit onze tijd.

Augustus: Een rustige vakantiemaand, maar achter de schermen wordt er door de vele vrijwilligers hard gewerkt.

September: Van 11 t/m 14 september is er de 10de Antiekbeurs in Koetshuis en bijgebouwen. Ter gelegenheid hiervan biedt het SVKA bestuur op de openingsavond in de tent op het voorterrein de antiquairs een borrel aan, die wordt opgeluisterd met muziek door een strijkkwartet van conservatoriumstudenten uit Den Haag.

Op 28 september verzorgt *de muziekcommissie* het volgende “huisconcert” in de Andrieskerk.

Deze maand is er behoorlijk wat onrust op en rondom het kantoor als via de pers bekend wordt dat de SKA, gezien de onzekere toekomst voor het Kasteel, de jaarcontracten met de huidige medewerkers na december niet zal kunnen verlengen. In een kort tijdsbestek vertrekken achtereenvolgens Steven Coene, Monique Wiegel en Wendy Landewé.

Oktober: Op 8 oktober nemen *de engelen* afscheid van hun *hoofdingel* mevrouw S. Stratenus-Duba, die op geheel vrijwillige basis ruim twintig jaar *de engelen* heeft begeleid.

Het jaarlijkse kinderconcert vindt plaats op 11 oktober in het Koetshuis. Ook Lilian Meus vertrekt op kantoor en haar plaats wordt ingenomen door Bianca Oomens. De heer mr. D. van Beekhoff neemt de werkzaamheden waar van de directeur mevrouw C.L. Paul, die sinds september wegens ziekte afwezig is. Op de jaarlijkse donateursmiddag geeft de heer ir. R. Apell, bestuurslid van de SKA met portefeuille bouwzaken, een heldere uiteenzetting omtrent de laatste gang van zaken. Samen met de heer drs. W.A. van Ommeren beantwoordt hij vele vragen. Daarna is er de mogelijkheid

in kleine groepjes door het Huis te worden rondgeleid, om met eigen ogen te kunnen zien hoe noodzakelijk de restauratieplannen zijn. De middag wordt besloten met een uiteenzetting door mevrouw T. de Goede van het restauratieatelier Paswerk Bedrijven, die boeiend vertelt wat voor werk er zit aan de conservering van het wandtapijt dat in februari tijdelijk uit het Huis verwijderd is.

Op 31 oktober sluit de VVV het seizoen af met een kleine bijeenkomst in de Oranjerie. Ondanks de sluiting van het Kasteel zijn er toch 6100 betalende tuinbezoekers geweest, die ongetwijfeld hebben genoten van het vele werk dat door *bos- en tuinkabouters* wekelijks wordt verricht.

November: Op 2 november is er wederom een concert in de Andrieskerk. Teleurstellend is het voor de *muziekcommissie* dat het aantal bezoekers van de Huisconcerten terugloopt. Het is de bedoeling dat in 2003 de concerten in het Koetshuis gaan plaatsvinden. Op 18 november maakt het SKA bestuur een eind aan de onzekerheden en geeft een persconferentie, waarbij opening van zaken wordt gegeven over het moeilijke SKA-bestuursbesluit om het Kasteel terug te geven aan de staat, zodat de staatssecretaris van Cultuur in de gelegenheid wordt gesteld om te zoeken naar financiële mogelijkheden voor de enorme reddingsoperatie van interieur en inventaris en voor een duurzame toekomst van het Kasteelmuseum. Dezelfde avond worden de vrijwilligers en medewerkers in het Koetshuis eveneens op de hoogte gesteld van de gang van zaken. In het herfstbulletin van 2002 wordt dit uitvoerig toegelicht. Na de eerste schok zijn velen de mening toegedaan dat de verschillende commissies, geschaard onder de paraplu van de SVKA, met hernieuwde kracht door kunnen gaan met hun werkzaamheden en hun plannen voor 2003 en daarna.

December: Het laatste Huisconcert in de Andrieskerk, in samenwerking met “Musica ad Rhenum”. En op 13 december is er een verrassende lampionnenoptocht. Ruim 200 schoolkinderen genieten van een verlichte tuin, versierde oprijlaan en een prachtige kerstboom op het voorplein. De burgemeester van Amerongen, mevrouw W.C. Doorn – van der Houwen ontsteekt de boom, waarna er onder begeleiding van twee jeugdige muzikanten, warme chocomelk en Glühwein is.

Dit alles wordt mogelijk gemaakt door bijdragen van sponsors en de medewerking van de Wageningse MBO opleiding voor horeca en toerisme. De wens van vorig jaar dat het licht voor ‘Amerongen’ kan blijven branden, lijkt hiermede bewaarheid te worden.

Financiën:

In 2002 zijn de inkomsten voor SVKA aanzienlijk teruggelopen, doordat de opbrengst van “t Winkeltje” bij minder bezoekers veel lager was. De sluiting van het Kasteel had verder tot gevolg dat de *muziekcommissie* geconfronteerd werd met extra uitgaven om de vastgestelde concerten te laten doorgaan, nu in de Andrieskerk. Maar er waren ook lichtpuntjes: de Vriendenkring aanvaardde met erkentelijkheid een legaat van € 4500.- van mevrouw A. Siegenbeek van Heukelom, en het totaal bedrag aan donaties bleef op hetzelfde niveau als vorige jaren.

Het bestuur nam een aantal belangrijke besluiten op basis van een financieel meerjarenplan. Uitgangspunt daarbij is dat de Vriendenkring ook in de jaren dat het Kasteel gesloten is, activiteiten zal organiseren, de inzet van de vele vrijwilligers blijft steunen en de band met de donateurs zal blijven onderhouden, o.a. via het Bulletin. Deze visie wordt gedeeld door het SKA-bestuur. De consequentie van dit besluit is dat in deze qua inkomsten “magere jaren” een deel van de financiële reserve zal moeten worden aangesproken. Deze reserve is in de afgelopen jaren opgebouwd dankzij de enorme inzet van *de winkelcommissie* en een terughoudend uitgavenbeleid van SVKA als geheel. Het bestuur besloot om naast de reguliere uitgaven voor activiteiten en het Bulletin, in 2002 een omvangrijke financiële steun aan de Stichting Kasteel Amerongen te geven. Dit betrof o.a. het niet subsidiabele deel van het inboeten van de eiken op de dijk rondom het Kasteel, het onderhoud van de tuin en aanloopkosten voor conservering en restauratie van de inventaris. Speciale vermelding verdient de aankoop en restauratie van een groot schilderij van Gerard Hoet, dat dankzij giften van verschillende fondsen en de Vriendenkring Kasteel Amerongen mogelijk werd. Voor meer informatie over dit schilderij wordt verwezen naar het Voorjaarsbulletin 2002.

Tenslotte:

Het jaar 2002 was een jaar van afscheid nemen. Niet alleen van medewerkers, die vrij snel achter elkaar vertrokken, maar ook van vrijwilligsters van het eerste uur. *De engelen* en de *winkelcommissie* werden in februari geconfronteerd met het overlijden van mevrouw J. Koppen – de Neve en mevrouw A. Siegenbeek van Heukelom. Op de valreep van het jaar kwam het bericht van het overlijden van mevrouw G. Blaisse – Terwindt. Haar inzet bij de *tuinkabouters* en de *winkelcommissie* is van grote betekenis geweest. Het is bijzonder verdrietig dat zij niet aanwezig zullen zijn bij de viering van het 20-jarig bestaan van de Stichting Vriendenkring Kasteel Amerongen. De betrokkenheid en steun van de vele vrijwilligers is onmisbaar in de komende jaren. Gezien het vele werk dat er op de diverse commissies reeds rust, is een oproep voor nieuwe vrijwilligers, die mee willen en kunnen helpen om tuin en park van Kasteel Amerongen tijdens evenementen in de belangstelling te laten blijven staan gedurende de komende restauratieperiode, nog steeds van kracht.

C.A. de Ridder – Hendriks
Secretaris SVKA

* * *

Het slot Amerongen, vóór de verwoesting van 1673.
Tekening hoogstwaarschijnlijk van A.S.
A.S. staat voor A. Schouman.

In: Het Kasteel Amerongen en zijn bewoners door A.W.J. Mulder.
Maastricht 1949.

Detail afbeelding van de brief van 'Margaretha Turnor'

wt Ameronge, den
13 november 2002

ten het Bestuur van de
Stichting Kasteel Ameronge

copia aen Bestuur van de
Stichting Vrienden Kasteel
Ameronge

van Margaretha Turnor

naemens de kunstenaers der
Atelier Route Amerongen,
Burg Fl. van den Bogenstraat
3558 CD Ameronge 22

Edelhoogmogende Heeren Bestuurden,

Laet ik mij toe Uw
aendacht te vraegen voor het volgende:
Afgehoopen weede ik mij ter oofte gekoome dat een groep
Kunstenaers, sich noemende „Atelier Route Amerongen“;
voornemens is de koomende maenden sich te laeten inspireren
door mijn persoon, mijn leeven en mijn tijd met alle geografische
historische en cultuurele bijzonderheden daarop betrekking hebbende.

Sij sijn tevens voornemens
deese inspiratie en hun vrucht te laeten uitmonden in
een tweetal exposities (eën in het voorjaer, eën in het nae-
jaer op Open Monumentendach) met mijn persoon, mijn
leeven en mijn tijd als thema.

Het doel van deese exposities
is de aendacht van het volck te vestighen op en het verbeend-
ighen van het leeven in en op ons d'huys, het dorp Ameronge
in het algemeen en de daar bestaende atelierz in het
bijsonder. Tevens sullen de baeten en opbrengsten voor een
groot deel het fluyt ten goede koomen.

Een vrouw die een kasteel bouwt..? Van Reede vindt 't maar niets

In Bulletin nr. 10, april 1988, pagina 15 leest u het volgende citaat:

“Op 19 oktober schetst Van Reede vol ironie aan Johan Maurits [van Nassau-Siegen] de bemoeienissen van zijn vrouw met de bouw van zijn kasteel. Hij is bang dat de lof die zij daarvoor met name van de Prins van Oranje heeft gekregen, haar tot verdere plannen zal aanzetten. Hij ‘vreest’ dan ook dat verdere bouwplannen betreffende“.....stallen ende servitiën [paviljoens] op de bassecourt....” hem zullen berooien:

De Vrouw van Amerongen, die de Swackheijt van hare Sexe is onderworpen, ende welke Sexe selden ijets goets of considerabels in de Werelt verricht, heeft bij mijn absentie in Duijtslant ondernomen, een hujs tot Amerongen te bouwen, daar van ick haar geen approbatie [goedkeuring] can geven voor ende alear het selve bij U.Vorst. Gen. is opgenomen.... daarom ick van harten wenste, dat wij het geluck mochten hebben, U. Vorst. Gen. aldaar eens te sien, op dat hij daar een Holla [‘hola!’] in wilde stellen, ende reformeren int gebouw ende ordonneren tgeene noch aan de bassecour resteert, dat van groot gemack ende geringe kosten mochte wesen....” einde citaat.

* * *

Colofon

Bulletin Kasteel Amerongen. Redactie:

T. Eijffius, B.E.O. van der Laan, H.F. Rotgans-v. Blerkom, A.A. de Visser-Ike.
Kasteel Amerongen, Drostestraat 20, 3958 BK Amerongen, tel. 0343 – 45 42 12.
Wegens restauratie is het Kasteel voor langere tijd gesloten.

De tuinen en het park zijn opengesteld:

1 april t/m 31 oktober

dinsdag t/m vrijdag van 10.30 uur tot 16.30 uur

za-, zon-, en feestdagen van 13.00 uur tot 17.00 uur

Copyright: Stichting Vriendenkring Kasteel Amerongen. Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevens bestand, of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, zonder voorafgaande toestemming van de Stichting Vriendenkring Kasteel Amerongen.

ISSN: 1382 – 8916

Drukkerij Print '81, Doorn.

Aanmeldingsformulier
voor thema-middag 1 juni 2003,
Koetshuis Kasteel Amerongen.

Kosten: donateurs € 5.- , introducé's en belangstellenden € 7.50

Invullen met blokletters, s.v.p.

Naam:

Adres:

Postcode:.....Woonplaats:

Tel:E-mail:

Aantal:donateurs (p.p. € 5,00)

Aantal:introducé's en belangstellenden (p.p. € 7,50).....

Formulier opsturen naar:

Het Secretariaat Stichting Vriendenkring Kasteel Amerongen

Mevrouw C.A. de Ridder – Hendriks,

Dijkstraat-West 176A, 3906 WR Veenendaal, tel.: 0318-552354

Fax: 0318-552354; E-mail: cis.ridder@planet.nl

Wilt u het bedrag overmaken op girorekening 2441195 onder
vermelding "Thema-middag MT", ten name van :

C.A. de Ridder-Hendriks,

Dijkstraat-West 176A, 3906 WR Veenendaal

Het is ook mogelijk, na schriftelijke opgave vooraf,
met gepast geld te betalen, v or aanvang van de thema-middag.

* * *

Theeschenkerij De Paardenstal Kasteel Amerongen

*Komt u eens genieten van onze High Tea 'Elizabeth'!
Deze typisch Engelse Tea bestaat uit diverse zoetig- en hartigheden
zoals bijvoorbeeld scones, muffins, quiches, enz..
Hierbij serveren wij onbeperkt thee. Prijs € 16.50 p.p..*

Graag van te voren reserveren.

Theeschenkerij "De Paardenstal" wordt geëxploiteerd door:
Creatieve Partyverzorging "de Preuverie" te Barneveld
Tel: 0342-424328

e-mail:
info@depreuverie.nl
internet:
www.depreuverie.nl

VAN HOOGEVEST ARCHITECTEN

Hoofdvestiging: Westsingel 9, 3811 BA Amersfoort
(033) 463 17 05 (tel.) (033) 461 08 54 (fax)
e-mail: bureau@vanhoogevest.nl
website: www.vanhoogevest.nl

Kantoor: Utrecht Achter de Dom 10, (030) 2319195 (tel.),
Amsterdam Jan Luijkenstraat 10, (020) 5720851 (tel.)

Het Nieuwe Rijksmuseum Amsterdam

Van Hoogevest Architecten is een Amersfoorts bureau dat in 1910 werd opgericht. De nieuwbouw van toen is het jonge monument van nu en deze kwaliteit van ambachtelijk bouwen is bewaard gebleven. Door integratie van moderne ontwerptechnieken is Van Hoogevest Architecten uitgegroeid tot een eigentijds architectenbureau dat gespecialiseerd is in nieuwbouw en restauratie. De kennis op restauratiegebied kreeg ruime erkenning door de recent ontvangen opdracht voor de restauratie van het Rijksmuseum in Amsterdam. In toenemende mate is er belangstelling voor een derde discipline binnen het bureau, die betrekking heeft op onderhoud en beheersproblematiek. De combinatie van drie specialismen: nieuwbouw, restauratie en onderhoud onder één directie is gunstig. Hierdoor behoort multidisciplinaire planontwikkeling tot de mogelijkheden, hetgeen in de praktijk een verhoging van kwaliteit en een besparing van kosten betekent.

INSTALLATIEBEDRIJF

MEIJER B.V. AMERONGEN

KOUDIJS LEERSUM

Waarborg installateurs

AMERONGEN

☎ 0343 - 45 12 33

- Sanitair
- Gas- en Waterfitter
- Lood- Zink- en Dakwerk
- Elektrotechnische Installaties
- Centrale Verwarming
- Ventilatie

M.B. HOENCAMP

Restauratie van:

- * *uurwerken*
- * *fijnmechanische instrumenten*
- * *barometers & automata*

H. v/d Boschstraat 3
3958 CA Amerongen

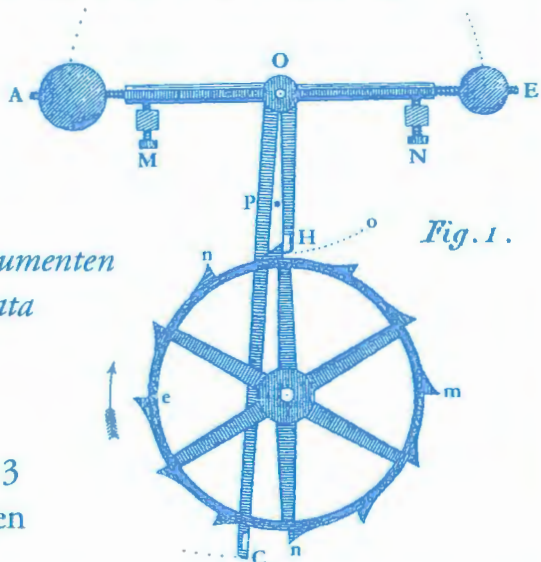

Fig. 1.

De Stichting Vriendenkring Kasteel Amerongen

is opgericht in 1983 en heeft ten doel behulpzaam te zijn bij de exploitatie en restauratie van Kasteel Amerongen en de daarin aanwezige inventaris.

In verband met een omvangrijke restauratie is Kasteel Amerongen tijdelijk gesloten voor bezoekers. De tuinen en het park zijn van 1 april t/m 31 oktober wèl open.

Informatie over tuinrondleidingen bij VVV kantoor Amerongen, tel. 0343 - 45 20 20.

- Jaarlijkse bijdrage voor een donateur minimaal € 16,-
- Idem voor twee personen uit één gezin, minimaal € 23,-
- De donatie voor het leven bedraagt € 160,- p.p.

Steunt u Stichting Vriendenkring Kasteel Amerongen?

Informatie en/of aanmelding donateurs bij mevrouw C.A. de Ridder-Hendriks, secretaris SVKA bestuur, e-mail: cis.ridder@planet.nl of tel. 0318 - 55 23 54. Donateurs ontvangen drie maal per jaar het Bulletin, en ook korting op een kaartje voor de concerten. Tevens genieten zij, op vertoon van hun geldige donateurskaart, vrije toegang tot het park en de tuinen gedurende de openingsuren, behoudens wanneer er speciale evenementen zijn dan zal een eventuele korting op de toegangsprijs worden aangegeven.

Huisconcerten

In het koetshuis, op het terrein van Kasteel Amerongen, worden regelmatig concerten gegeven. Reserveren bij mevrouw A. Struyck, tel 0343 - 48 17 02 of e-mail: astramed@worldonline.nl of bij de VVV Amerongen.

THEMA MIDDAG 1 JUNI 2003

KASTEEL AMERONGEN

- VERBEELDING -
MARGARETHA TURNOR
EN HAAR TIJD

Themamiddag 1 juni 2003
- Verbeelding -
Margaretha Turnor en haar tijd

Toegangsbewijs

Dhr. A. van der Woude (2x)

Stichting Vriendenkring Kasteel Amerongen
Locatie Koetshuis Kasteel Amerongen

Het is stil in en rond om het kasteel. Een jaar geleden moest het kasteel de deuren sluiten voor bezoekers wegens dringende noodzakelijke restauratie.

Dit feit heeft kunstenaars uit Amerongen ertoe gebracht een gezamenlijk thema te zoeken voor een tentoonstelling, die het kasteel in het middelpunt brengt.

De Stichting Vriendenkring Kasteel Amerongen haakt met deze themamiddag hierop in en wil met deze lezingen de tijdgeest van Margaretha Turnor uit verschillende invalshoeken belichten.

Niet alle onderwerpen kunnen in een middag aan bod komen en zo moest er een keuze gemaakt worden. Muziek uit die tijd zal te beluisteren zijn tijdens een concert op zaterdagavond 4 oktober.

Tuin, park en 't winkeltje zijn in de zomermaanden open. Een extra "Tuyndag" met verschillende activiteiten is gepland op zondag 29 juni.

De opening van de tentoonstelling zal zijn op zaterdag 4 oktober 2003. De werken van de kunstenaars zijn aansluitend in oktober te bezichtigen.

- Verbeelding -

Margaretha Turnor en haar tijd

Een vrouw uit de 17^e eeuw inspireert meer dan 20 kunstenaars om een tentoonstelling te maken over haar tijd. Wie is deze vrouw?

Op de bovengalerij van Kasteel Amerongen hangen twee portretten die haar laten zien als een elegante jonge kasteelvrouw en een dame op hoge leeftijd. Maar we weten nog meer van haar. Er zijn 490 brieven van haar hand bewaard gebleven allen gericht aan haar echtgenoot Godard Adriaan van Reede, heer van Amerongen en al deze brieven beginnen met 'Mijn heer en liefste hartje' en zijn ondertekend met 'u edele getrouwe wijf M. Turnor'. Hij verbleef vaak en lang in het buitenland voor diplomatieke diensten en zij hield hem tijdens zijn afwezigheid op de hoogte van alle ontwikkelingen rond het huis en in het land.

Zij gaf leiding aan de dagelijkse gang van zaken in Amerongen, beheerde huis en bezittingen, regelde de financiën, besprak politieke kwesties met andere hooggeplaatste personen.

De grootste tragedie in haar lange leven was de verwoesting van het kasteel in 1673 door de Franse troepen onder Lodewijk de XIV.

De wederopbouw van het kasteel duurde tot 1680 en al die tijd regelde zij de werkzaamheden. Als een Phoenix uit de as liet zij in korte tijd het huis herrijzen zoals het vandaag nog voor ons staat. In al haar brieven leren we haar kennen als een buitengewoon sterke vrouw, met een duidelijk eigen mening.

Dankzij het feit dat Margaretha Turnor haar man zo trouw op de hoogte hield van haar doen en laten, hem om raad vroeg, kunnen we ons vandaag een duidelijk beeld maken van een adellijke dame in de provincie, maar ook van het leven in de rumoerige tijd van de 17^e eeuw.

Programma:

14.00 Welkom Voorzitter Stichting Vriendenkring Kasteel Amerongen Drs. W.A. van Ommeren

14.05 Opening door dagvoorzitter drs. U.F. Hylkema

14.10 'Je ziet niet wat je ziet' ir. Rob Apell
Het statige kasteel is verrassender en fantasierijker gebouwd dan u denkt

14.40 'Symmetrie en perspectief' drs. Carla Oldenburger - Ebbers
Ontwerp en aanleg van tuinen in 17^e eeuw

15.10 Pauze
(koffie / thee)

15.40 'Een kijkje in het kabinet' drs. Sanny de Zoete
Patronen op linnengoed in de tijd van Margaretha Turnor

16.10 'Heren van Amerongen, ridders van Utrecht, dienaren van het vaderland. De familie van Reede in de 17^e eeuw.' Prof. Dr. Renger E. de Bruin
Hun diplomatieke rol: nationaal en in Europa

16.40 Sluiting met een drankje

Voorkant: Portret Margaretha Turnor (1613 – 1700) van J. Ovens
Foto: Martin van Thiel

Ter gelegenheid van het 4de lustrum van de Stichting Vriendenkring Kasteel Amerongen wordt de themamiddag met een drankje afgesloten. U bent hiervoor van harte uitgenodigd.

STICHTING VRIENDENKRING KASTEEL AMERONGEN

De Stichting Vriendenkring Kasteel Amerongen is opgericht in 1983 en heeft als doel een bijdrage te leveren aan de instandhouding van Kasteel Amerongen, de daarin aanwezige collecties, de tuin en het park door het werven van donateurs en vrijwilligers.

De Stichting vraagt uw steun: bent U al donateur ?

Door uw bijdrage ondersteunt u de activiteiten van de Vriendenkring ten behoeve van het behoud van Kasteel Amerongen. Met uw donateurschap heeft u in principe gratis toegang tot Kasteel en tuin tijdens de openingsuren. Wegens de dringend noodzakelijke restauratie is het Kasteel op dit moment gesloten en niet toegankelijk. Door uw bijdrage helpt U mee aan de restauratie.

Wel te bezoeken zijn de prachtige tuin en het kasteelpark: gaat u daar eens wandelen en genieten van de kleurrijke borders en parterres, rosaria, het parkbos, de stilte van het geheel van bijgebouwen, bruggen en grachten.

De Stichting vraagt uw steun:

Bent U al DONATEUR ?

- U ontvangt een bewijs van donateurschap
- U heeft gratis toegang tot tuin en park tijdens openingsuren
- U ontvangt gratis het Bulletin
- U ontvangt korting op de losse kaartverkoop van de huisconcerten

Voor minimaal € 16 per jaar bent u al donateur. Uw 2de gezinslid € 7. Het donateurschap loopt per kalenderjaar en wordt zonder schriftelijke wederopzegging automatisch verlengd. Voor minimaal € 160 is het mogelijk donateur voor het leven te worden.

Ja, ik word donateur van de Stichting Vriendenkring Kasteel Amerongen

Naam: ...Dhr/mw.....
.....

Adres.....
.....

Postcode.....

Woonplaats.....

Telefoon.....

De Stichting vraagt uw steun:

Bent U al VRIJWILLIGER ?

De vrijwilligersorganisatie zoekt enthousiaste helpers voor de tuin, het bloemschikken, de winkel, de concerten, hulp bij de textielrestauratie en voor extra evenementen.

Heeft u belangstelling voor dit vrijwilligerswerk, vult u dan de onderstaande gegevens in:

Naam...Dhr/mw.....
.....

Adres.....
.....

Postcode.....

Woonplaats.....

Telefoon.....

De ingevulde formulieren kunt u inleveren bij de winkel van Kasteel Amerongen of opsturen naar de Stichting Vriendenkring Kasteel Amerongen Drostestraat 20 3958 BK Amerongen.

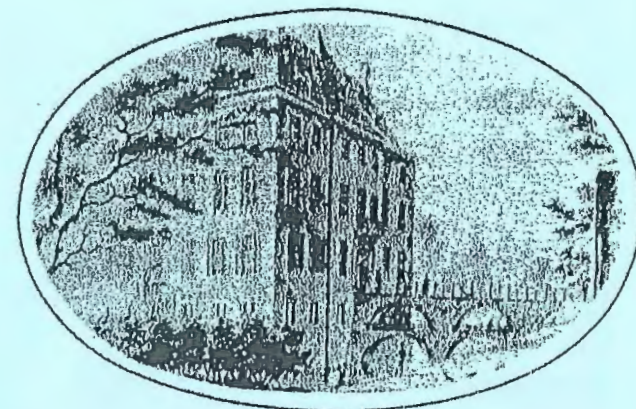
KASTEEL AMERONGEN

Aan de voet van de Utrechtse heuvelrug, in de uiterwaarden van de Nederrijn, bevindt zich het sfeervolle plaatsje Amerongen. Omgeven door grachten en een prachtige tuin vindt u hier het Kasteel Amerongen.

De oudste vermelding dateert uit 1286. Graaf Floris V gaf het goed als leen aan Borre en Diederik van Amerongen. Na de verwoesting in opdracht van Lodewijk XIV, werd het kasteel herbouwd (1673-1678) en tot 1976 bewoond door de families van Reede en Van Aldenburg Bentinck. Graaf Bentinck verleende in november 1918 onderdak aan de uit Duitsland gevluchte keizer Wilhelm II. De keizer verbleef op Kasteel Amerongen tot het voorjaar van 1920

Zoals mogelijk reeds bekend, is Kasteel Amerongen tijdelijk gesloten. Minder dramatisch dan de verwoesting van 1673, maar misschien net zo ingrijpend, is de sluiting van het kasteel wegens noodzakelijke restauratie.

STICHTING VRIENDENKRING KASTEEL AMERONGEN (SVKA)

STICHTING VRIENDENKRING

KASTEEL AMERONGEN

Drostestraat 20
3958 BK Amerongen
telefoon 0343-45 42 12

BENT U AL DONATEUR ?

BENT U AL VRIJWILLIGER ?